

az Alkotmánybíróság részére

a Békési Járásbíróság útján

Békés
Széchenyi tér 15.
5630

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/887-0/2016
Érkezett:	2016 MÁJ 03.
Példány:	1
Melléklet:	22 db
Keszletbörge:	5

iktatószám: SZ58/1/166/
ügyintéző: [redacted]

BÉKÉSI JÁRÁSBÍRÓSÁG I.	
<i>postán érkezett, faxon érkezett, e-mailen érkezett, személyesen behozva, átadókönyvvel érkezett, gyűjtőszekrényhöz illesztve</i>	
Érkezett:	2016 MÁJ - 2.
Példány:	1 db
Melléklet:	5 db
Az ügyirat száma:	3P.20.027/2015

ügyszám a Békési Járásbíróságon: 3.P.20.027/2015/21.
ügyszám a Gyulai Törvényszéken: 2.Pf.25.428/2015/7.
ügyszám a Kúrián: Pfv.I.20.157/2016/2.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] mint közös képviselő útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20.157/2016/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” része XIII. cikk (1) bekezdését, XXII. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikke (7) bekezdését (továbbiakban: XXVIII. cikk) és ezzel összefüggésben az „Állam” rész „A bíróság” részének 28. cikkét (továbbiakban: 28. cikk).

I.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához 2016.01.08. napján a Békési Járásbíróság 3.P.20.027/2015/21. számú és a Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.428/2015/7. számú ítélete ellen.

A Kúria Pfv.I.20.157/2016/2. számú végzését 2016.02.29. napján vette kézhez az indítványozó, amelyben a Kúria a Pp. 271. § (2) bekezdése és a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította, mert álláspontja szerint a közös költség megfizetésére irányuló per nem ingatlan tulajdonjogára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkozik, az nem az ingatlanhoz kapcsolódik.

2. Álláspontunk szerint a Kúria a hivatkozott végzésével megsértette az Alkotmány XIII. cikkének (1) bekezdését, a tulajdonjoghoz való jogot előíró rendelkezését, a XXII. cikk (1)-(2) bekezdését az emberhez méltó lakhatásra vonatkozóan, a XXVIII. cikkének (1) bekezdését az ügyek hatóságok által való tisztességes elintézésének vonatkozásában illetve a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében a jogorvoslathoz való jog vonatkozásában és ezzel szoros összefüggésben a 28. cikkében foglalt, a jogorvoslat, mint jogalkalmazás során a jogszabályok értelmezésével kapcsolatban előírt józan észre, a közjóra, az erkölcsösségre, és a gazdaságosságra való feltételezés érvényesítését, mindezt akkor, amikor a Pp. 271. § (2) bekezdése alapján az indítványozó

[REDACTED]

felülvizsgálati kérelmét akként minősítette, hogy az ügy nem vonható azon perek körébe, amelyeknél az értékhatártól független elbírálás lehetőségét a jogszabály biztosítja, mert a Kúria szerint a közös költség megfizetésére irányuló per nem ingatlanhoz kapcsolódik.

3. Az indítványozó a Magyar Állam alperes ellen keresetet nyújtott be a Békési Járásbírósághoz közös költség megfizetése iránt. Az első fokú bíróság 3.P.20.027/2015/21. számú ítéletével szemben az indítványozó fellebbezéssel élt a Gyulai Törvényszékre, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem rendelkezett teljes körűen minden kereseti kérelem felől, ezzel megsértve a Pp. 213. § (1) bekezdését valamint a pert nem függesztette fel és nem adott helyt az utólagos normakontroll iránti kérelemnek. A Gyulai Törvényszék a 2.Pf.25.428/2015/7. számú ítéletével az első fokú ítéletet helybenhagyta.

Mindezzel álláspontunk szerint a Békési Járásbíróság a 3.P.20.027/2015/21. számú és a Gyulai Törvényszék a 2.Pf.25.428/2015/7. számú ítéletében a Pp. 213.§. (1) bekezdésében, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, XV.cikk (1)-(2) bekezdésében, II. cikkében, Q) cikk (2) bekezdésében, az 1993.évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Nemzetközi Egyezmény 14. cikkében foglalt megkülönböztetés tilalmát, valamint az 1. számú kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkében foglalt tulajdon védelmét, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 5.-ban, 1. cikkében, 17. cikkében, 21. cikkében foglaltakat *megsértette*.

A Pp. 271. § (2) bekezdés második fordulata rögzíti, hogy „Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés *b*) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés *a*) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul”.

Az Alaptörvény XIII. cikke védi a tulajdonjogot, amikor (1) bekezdésében kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. A korábbi Ptk. és az új Ptk. is a tulajdonjog egy speciális formájaként határozza meg a társasházi tulajdont a külön tulajdonok és a közös tulajdon egy speciális formájaként. A Ptk-k alapján a társasházakról szóló 2003: CXXXIII. törvény konkrétan meghatározza ennek a speciális – egyébként jogrendszeri elhelyezkedés szempontjából a közös tulajdonon belül lévő – tulajdoni formának a szabályait és az ennek a tulajdonnak a fenntartásával és működtetésével kapcsolatos szabályokat.

Álláspontunk szerint azzal, ha valaki társasházi ingatlan tulajdonjogot szerez, úgy ez a szerző az ezen albetét tulajdonjogának megszerzésével egy, a társasházi törvény kógens előírásai által meghatározott speciális (társasházi) jogviszony alanyává válik, amely jogviszony azonban nem választható el az adott ingatlantól, valamint annak tulajdonlásától vagy birtoklásától.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a társasházi törvény 32. § alapján a közös képviselő a hátralékos tulajdonostárs külön tulajdonának és a hozzá tartozó közös tulajdoni hányadának jelzálogjoggal való megterhelését rendelheti el, amely jelzálog bejegyzés így az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered és ingatlant terhelő jogra vonatkozik.

A közös költség a társasházi törvény 24. § (1) bekezdése szerinti, a lakások fenntartásának költségét jelenti, a teherviselés, mint a tulajdonjog tartalma, a tulajdonjoghoz elválaszthatatlanul kapcsolódik és annak mértékéhez igazodik, így bárholnan is közelítjük a kérdést, a közös költség fizetési kötelezettség ingatlanhoz kapcsolódó kötelezettség és az ingatlanhoz való kapcsolódás maga megvalósítja (kimeríti) a Pp. 271. § (2) bekezdésének második mondata azon fordulatát, hogy: „Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik.....azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek,...”. Társasházi – jellemzően – lakás tulajdonosának lenni azt jelenti, hogy ingatlan tulajdonosa a tulajdonostárs, az ingatlant terhelő jog a közös költség fizetés igénylésének joga a társasház, mint közösség részéről, és az ingatlan (albetét) tulajdonlása maga az ingatlanra vonatkozó tulajdonjog, mint jogviszony, és amely tulajdonjog a jogok és kötelezettségek elválaszthatatlan egysége: jog a tulajdonos részéről a lakás a kizárólag használatára, hasznosítására és kötelezettség a tulajdonos részéről a tulajdonát magában foglaló társasház közös tulajdonú részeinek a közös

költségen keresztül való fenntartására többek között azért, hogy a saját külön tulajdonát tulajdonosként használhassa.

Ha van jog, amely ingatlan tulajdonára, azt terhelő jogra, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered, akkor az nem más, mint a társasházi közös tulajdon fenntartását biztosító közös költség fizetési kötelezettség, mert ennek elmulasztása – túl azon, hogy más hasonló helyzetű tulajdonostársak saját ingatlan tulajdoni használatát sértheti – ad absurdum a saját ingatlan tulajdonjog használatát is sértheti, mert ha karbantartás hiányában leomlik a lépcsőház, akkor a pld. 3. emeleten lakó – közös költséget nem fizető - tulajdonos meg sem tudja közelíteni a tulajdonát!

A Kúria, amikor a felülvizsgálati kérelmet elutasította, akkor az Alaptörvényünk fentebb hivatkozott XIII. cikkének a tulajdon védelmét általános érvennyel kimondó rendelkezését sértette meg, amikor az ezt a fentiek szerinti konkretizáló törvényi előírásokat tévesen, illetve kifejezetten jogellenesen értelmezte és zárta el a rendkívüli jogorvoslat elől a Felperest.

A Kúria álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXII. cikk (1)-(2) bekezdéseit is, méghozzá akként, hogy egy társasházon belül az emberhez méltó lakhatásnak az is követelménye, hogy egy társasházi tulajdonostárs annyit és csak annyit fizessen közös költségként a közös tulajdon fenntartásáért, amely őt arányosan terheli és ne kelljen mások – azaz a közös költséget nem fizető tulajdonostársak – helyett (is) fizetnie, ezáltal saját anyagi helyzetét ellehetetleníteni az óhatatlanul előálló többletfizetési kötelezettsége révén, ezáltal lemondani kénytelen lévén a saját lakhatása emberhez méltó körülményeinek fenntartásáról, esetleg fejlesztéséről, korszerűsítéséről, emberhez méltó lakhatóbbá tételéről.

A Kúria álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését is, méghozzá akként, hogy az semmiképpen nem minősíthető a tisztességes bírósági eljárás alá vonható ügyintézésnek, ha akként történik meg egy felülvizsgálati kérelem elutasítása, hogy a bíróság – jelen esetben a Kúria – az elutasító indokot akként fogalmazza meg, hogy mintegy kinyilatkoztat: „...a közös költség tartozás megfizetése nem ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkozik, és nem tekinthető ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredőnek sem, mivel ebbe a körbe azok a perek tartoznak, amelyek eredményességük esetén az ingatlan jogi helyzetét befolyásolják.” Ez az érvelés azon túl, hogy csak konklúziót tartalmaz, semmilyen vonatkozásban sem jelöli meg konkrétan az ingatlan jogi helyzetét befolyásoló pereket, holott ha valami befolyásolhatja egy ingatlan tulajdonjogát, akkor éppen a közös költség fizetési kötelezettséget megállapító ítélet, amely jogerő és annak végrehajtása esetén még az ingatlan tulajdonjogát – tulajdonosi jogi helyzetét – is befolyásolhatja, hiszen árverés útján annak új tulajdonosa lehet!

4. Azzal, hogy a Kúria – a 271. § (2) bekezdésére hivatkozással, a jogszabály téves értelmezésével – a felülvizsgálati kérelmet elutasította, megsértette az indítványozónak a Pp. 270. § (2) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát, mert elzárta az indítványozót a jogorvoslatként még igénybe vehető felülvizsgálati kérelem lefolytatásától. A Kúria végzése ellen pedig már nincsen helye jogorvoslatnak.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem tartalmaz közvetlen jogot az állampolgárok felé jogérvényesítésre, de mégis az a véleményünk, hogy amikor az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése biztosítja a jogorvoslatra vonatkozó jogot, akkor ez teljesen nyilvánvalóan csakis olyan bírósági eljárásban érvényesülhet, ha az megfelel az Alaptörvény 28. cikke előírásainak is, amely azt rögzíti, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

A közös költség tartozással kapcsolatban jelen esetben a „józan ész” azt diktálja, hogy az egyértelműen az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered. Álláspontunk szerint a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében a Felperes javára biztosított jogot az Alaptörvény 28. cikkének nem megfelelő alkalmazásával is megsértette.

Míndezek alapján álláspontunk szerint a Kúria hivatkozott végzése azért is Alaptörvény-ellenes, mert olyan jogorvoslat lehetőségétől fosztotta meg az indítványozót, amely jogorvoslat (jelen esetben a Kúria ítélete) a

támadott döntés megváltoztatásához (reformatórius döntés) vagy hatályon kívül helyezéséhez (kasszációs döntés) vezethetett volna.

Álláspontunk szerint a Társasház Alaptörvényben biztosított jogait elsősorban és kiemelten az sérti, hogy a Kúria a döntésével a **jogorvoslathoz való jogból kizárta a Társasházat** azért, mert álláspontja szerint a közös költség tartozás megfizetése nem tekinthető ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredőnek, mivel álláspontja szerint ebbe a körbe azok a perek tartoznak, amelyek eredményességük esetén az ingatlan jogi helyzetét befolyásolják.

Mind az első-, mind a másodfokú eljárásban becsatolásra került a Társasház Szervezeti és Működési Szabályzata, amely III. rész I) bekezdés 5. pontjában kvázi azt rögzíti, hogy az ingatlanon fennálló tartozásért az ingatlan mindenkori tulajdonosa – illetve vele egyetemlegesen a jogelődje - felel, azaz a közös költség nem személyhez, hanem az ingatlanhoz kötődik, amely változtatást eszközöl az ingatlan jogi helyzetén akkor, amikor a társasházi törvény (Thtv.) 31.-32.§§-nak megfelelően jelzálogjog bejegyzésre kerül sor, vagy végrehajtási jog bejegyzésére illetve adott esetben perfeljegyzésre kerül sor.

Egy társasház Szervezeti és Működési Szabályzata pedig a társasházi törvény alapján jogszabályi rendelkezéssel egyező hatályú. A lex specialis derogat legi generali elv alapján pedig a Ptk. és Pp. illetve a Thtv. vonatkozásában a Thtv., míg a Thtv. és egy Társasház SZMSZ-e vonatkozásában az SZMSZ rendelkezései az irányadóak. Az pedig már elvitathatatlan tény, hogy egy SZMSZ-ben a tulajdonostársak többségi szavazás útján gyakorlatilag bármilyen rendelkezést rögzíthetnek.

Ha a Kúria megfelelően megvizsgálta volna az ügyet és nem az előzetesen kialakított álláspontja szerint döntött volna, akkor észlelnie kellett volna, hogy olyan jogcímen, hogy ez nem ingatlanhoz kapcsolódó jogviszony nem utasíthatta volna el és akkor nem sérült volna az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (7) bekezdésében valamint a 28. cikkében biztosított jogai.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében és XXII. cikk (1)-(2) bekezdésében biztosított jogai pedig akkor sérültek az indítványozónak, amikor az elutasítás következtében a közös költség tartozás indítványozó felé való megfizetéséről nem születhetett döntés.

Ez azért és annyiban sérti az indítványozó Társasház jogait, hogy a tulajdonostárs részéről elmaradt közös költség befizetés a Társasház üzemeltetési számláján – ahol az üzemeltetéshez szükséges pénzt kezeli a Társasház, illetve a közös képviselő – hiányként jelentkezik, ahogyan a tartozás után felszámítandó kamat és a közös költség behajtásával kapcsolatos költségek is, amelyet a Társasháznak kell pótolnia, az üzemeltetési számlán lévő többletből/megtakarításból, vagy a többi tulajdonostársnál keletkezik többlet fizetési kötelezettség oly módon, hogy a közös költség összege megemelésre kerül. A közös tulajdon rendeltetésszerű használatához folyamatosan szükséges szolgáltatások ellátása, így a közüzemi szolgáltatások díjának kifizetése, a központi berendezések üzemben tartói feladatainak ellátása – azaz a Társasház üzemeltetése a tulajdonostársak közös költség befizetéseiből fedezhető.

Így a többi tulajdonostárs hátrányba kerül és veszélybe kerül az Alaptörvény XXII. cikk (1) bekezdésében foglalt méltó lakhatáshoz való jog.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezés szerint, miszerint a tulajdon társadalmi felelősséggel jár, devalválódik, hiszen aki felelősségteljesen nem fizeti a közös tulajdoni részekre a költségeket, az nem jár el felelősséggel, de látszólag ez szankciót nem von maga után.

A Thtv. 24. § (1) bekezdése azt rögzíti, hogy a közös tulajdonba tartozó épületrész, épületberendezés, nem lakás céljára szolgáló helyiség és lakás fenntartásának költsége, valamint a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadás (a továbbiakban együtt: közös költség) a tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk szerint terheli, ha a szervezeti-működési szabályzat másképp nem rendelkezik.

A Thtv. 56. § 2. pontja szerint fenntartás alatt az üzemeltetés, a karbantartás és a felújítás értendő. Az üzemeltetés a közös tulajdon rendeltetésszerű használatához folyamatosan szükséges szolgáltatások ellátása, így a közüzemi szolgáltatások díjának kifizetése, a központi berendezések üzemben tartói feladatainak

ellátása, szükség esetén gondnoki, házfelügyelői, házmesteri szolgáltatások megszervezése, az intézőbizottság rendszeresítése esetén működésének biztosítása.

A Kúria Pfv.I.20.157/2016/2. számú végzését az előzőekben kifejtettek alapján tartjuk sérelmesnek és alaptörvény-ellenesnek.

II.

Az előzőekben részletesen kifejtettük, hogy az indítványozó Társasház jogait Kúria Pfv.I.20.157/2016/2. számú végzése annyiban sérti a leginkább, hogy a Kúria ezen végzésével elzárta az indítványozót a jogorvoslatként még igénybe vehető felülvizsgálati kérelem lefolytatásától.

Amennyiben a felülvizsgálati eljárás lefolytatásra került volna, a Kúriának vizsgálnia kellett volna a jogerős első- és másodfokú ítéleteket.

Az első- és másodfokú ítéletekből megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz szükségessége nem csupán a Kúria hivatkozott végzése miatt szükséges. Az indítványozó Társasház a kiegészített kereseti kérelmében kérte a bíróságtól, hogy a 2011. évi CLXX. törvény (a továbbiakban: Nettv.) által felvetett komoly alkotmányjogi aggályok feloldása végett a bíróság a Pp. 155/B. § (1) bekezdése alapján az eljárását függesztesse fel és keresse meg a T. Alkotmánybíróságot utólagos normakontroll eljárás lefolytatása végett. Ezen kérelmünket mind első-, mind másodfokon fenntartottuk.

A Békési Járásbíróság a 3.P.20.027/2015/21/II. számú végzésével a felperes eljárás felfüggesztésére és az Alkotmánybíróság előtt utólagos normakontroll eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította, mert alkotmányjogi aggályokat a Nettv. vonatkozásában nem észlelt.

A Békési Járásbíróság a hivatkozott végzése alapján – azzal, hogy a Nettv.-t, mint alkotmányjogi szempontból mindennek megfelelőt elfogadta - arra a megállapításra jutott, hogy a felperes keresetét elutasítja, mert a Net. tv. 18. § alapján egyértelmű, hogy jelen per alperese a tulajdonszerzését megelőző időszakban keletkezett közös költség tartozásért, mint tulajdonos nem felel. „Az egybehangzó jogszabályi rendelkezések alapján a tulajdonszerzés módja a jogutódi minőséget kizárja. A bíróság ezért a felperes keresetét jogalap hiányában elutasítja.”

Az elsőfokú bíróság ezen nézetét a másodfokú bíróság is osztotta, az ítéletet részben annyiban változtatta meg, hogy az elsőfokú bíróság a tulajdonszerzést követő időszakban keletkezett közös költség tartozás utáni fizetési kötelezettséget nem állapította meg, azonban a Net.tv. vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság sem találta aggályosnak, ezzel álláspontunk szerint komoly jogsérelmet okozott az indítványozónak.

Jelen alkotmányjogi panaszban a Kúria végzésén túl, ám azzal szoros összefüggésben azt is részletesen ki kívánjuk fejteni, hogy az első-, másodfokú bíróság, valamint a Kúria végzése milyen további alaptörvény ellenességet tartalmaz a Net. tv. fényében, hiszen azzal, hogy a Kúria a jogorvoslatról elzárta az indítványozót, az indítványozó a következő jogsérelmekre sem kaphatott jogorvoslatot:

A Nettv 18. §-a szemben áll Magyarország Alaptörvényének XIII. cikk (1) bek.-ben idézett előírásaival, és szemben áll a Tht. előírásaival is, amikor azt mondja ki, hogy az állam a lakóingatlan tulajdonjogát a hatósági árverési vétel hatályával - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel tehermentesen - szerzi meg. A kivételként felsorolt jogok, amelyek fennmaradhatnak, tipikusan az Ingatlannyilvántartási törvény szerinti, az ingatlanra bejegyezhető jogok. Szemben áll továbbá Polgári Törvénykönyvünkkel is, mint a magyar magánjog általános szabályaival, ugyanis a Ptk. konkrétan nevesíti az eredeti és származékos szerzőismódokat.

A NET törvény 17.§.(1) bek. egyrészt nevesíti, hogy adásvételi szerződéssel szerzi meg az alperes az ingatlan tulajdonjogát, majd a 18. §. már árverési vételről rendelkezik.

Ez a szabályozás sérti az átláthatóság követelményét is, mint általános alapjogi rendelkezést, ugyanis a NET törvény árverési vétel hatályúnak minősít egy olyan jogügyletet, amely egyébként adásvétel!

Ezen rendelkezés a jogalkalmazásnak nem ad egyértelmű iránymutatást, ugyanis olyan magánjogi jogintézményeket hoz fel (adásvétel, árverési vétel), amelyek a Polgári Törvénykönyv, mint magánjogi jogforrásunk, legmagasabb szintű szabályaiba is ütköznek.

Ugyanis mind a „régí”, mind az „új” Ptk. a dologi jogi szabályozáson belül egyértelműen rögzíti, hogy mi minősül eredeti és mi minősül származékos szerzőmódnak.

Egy jogügylet kapcsán kétféle szerzési jogcímre nincs lehetőség.

Az Alaptörvény nem ad lehetőséget egyik részében sem arra, hogy a jogalkotó a tulajdoni formák között preferenciát teremtsen magánjogi viszonyok között, azaz, hogy a magántulajdonnal szemben az állami tulajdont preferálja, különösen úgy nem, hogy az állam részére az adott ingatlanon korábban felhalmozott tartozás megfizetése alól a jogutódlás tekintetében mentességet teremtsen. Ennek alapján súlyos alkotmányossági-jogállami aggályokat idéz fel a Nettv. idézett rendelkezése. Különösen súlyosak ezek az aggályok, ha a Nettv. ezen rendelkezéseit összevetjük a fentebb már idézett Alaptörvény-i rendelkezés következő bekezdésével, nevezetesen azzal, hogy „(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet”.

Egyáltalán nem erőltetett analógia alapján nézetünk szerint az is kisajátítás, amikor egy tulajdonhoz közvetlenül kapcsolódó kötelezettséget akként „sajátít ki” az állam, hogy a jogalkotáson keresztül megtiltja annak érvényesíthetőségét, azt eliminálja, nem létezőnek minősíti.

Ebből a szempontból egyértelműen kimondható, hogy a jogalkotó a Nettv. idézett rendelkezéseinek megalkotásával súlyosan megsértette az Alaptörvénynek ezt a rendelkezését a magántulajdonnak, a magántulajdonosok közösségének jogos követelését eltörölve.

Az Alaptörvény az idézett rendelkezéseivel a tulajdon védelmét a tulajdon részjogosítványai, dologi jellegű vagyoni jogok, valamint az egyes kötelmi és társasági jogi eredetű jogosultságok körében, is védelemben részesíti.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata a tulajdonvédelem körébe rendeli a vagyont is. Azaz a vagyon, mint a jogalanyhoz tartozó jogosultságok és kötelezettségek összessége vonatkozásában alkotmányjogi tulajdonvédelem alkalmazható a vagyont érintő közhatalmi korlátozásokkal szemben.¹

Azaz a vagyon körébe, mint kötelezettségek körébe vonható a közös költség is, mint a dolog fenntartásával járó kötelezettség is. Így ezen kötelezettségnek a megvonása, azaz a korábban fennálló kötelezettségekért történő helyállás eltörlése, a tulajdonjog, mint alkotmányos alapjog sérelmét okozza.

Alkotmányossági szempontból igenis észlelnie kellett volna az elsőfokú bíróságnak azt, hogy az Alaptörvényben rögzített tulajdoni jogok és a Nettv. hivatkozott rendelkezései arányban állnak-e konkretizálható közérdekkel és az korlátozhat-e egy alapjogot.

A közérdeket pedig a jogszabályban úgy kell meghatározni, hogy konkrét ügyben a közérdekből történő korlátozás szükségességét a bíróság megállapíthassa.

Ugyanis a 35/2010 AB határozat rögzítette azt is, hogy a közérdekből történő tulajdonkorlátozás is csak akkor alkotmányos, ha az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya arányban áll egymással.

Azaz a Nettv. 8.§.(1) bek. i) és ia) pontjai arra teremtenek lehetőséget, hogy ha az adós-i ingatlanra bejegyzett jelzálogjog jogosult, aki pénzügyi intézmény, hozzájárul az ingatlan adásvételéhez, akkor annak tulajdonjogát adásvétel jogcímen az állam megszerzi.

Azaz csak és kizárólag a pénzügyi intézmények javára bejegyzett jelzálogjog jogosultakat veszi figyelembe a jogalkotó.

Így más jogosultak pl.: közös költség miatt bejegyzett jelzálogjog jogosultak, végrehajtási jog jogosultak hozzájárulását a jogalkotó nem követeli meg.

¹ Halmi-Tóth: Emberi jogok 657. és az Alkotmánybíróság 10/2001 AB határozat indokolása

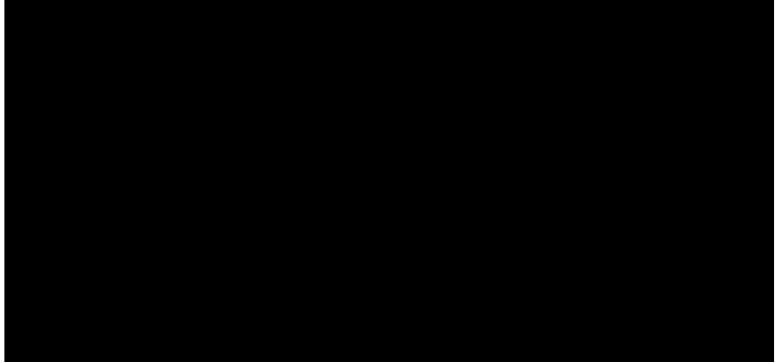

6. Az ügyben felülvizsgálat a Kúria előtt nincs folyamatban, perújítás kezdeményezése nem történt.

7. Indítványozó kijelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítvány nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Az indítványozó kijelenti továbbá, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványban szereplő adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen beadványunkhoz mellékeljük a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] int közös képviselő megválasztásáról készült jegyzőkönyvet, amely igazolja, hogy a [REDACTED] [REDACTED] látja el az indítványozó közös képviseletét.

Kelt: Budapest, 2016. április 29.

Melléletek:

1. Jogtanácsosi igazolvány másolata
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok: a Békési Járásbíróság 3.P.20.027/2015/21. számú ítélete; a Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.428/2015/7. számú ítélete; a Kúria Pfv. I. 20.157/2016/2. számú végzése
3. A [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t közös képviselő megválasztásáról készült jegyzőkönyv

